

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שלישי | ג תשרי (שנה שניה) | פרשת וילך

גלון מס' 356

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה"ש בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

זכרונות רבינו כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

נח

שקרי הרבנים

רבינו ראה אז עד היכן הגיעו שקרי הרבנים, הוא הוציא אז לאור ספר שאלות ותשובות זבחו זבחי צדק ג' תשובות שם מבואר ענין התקנה הקדומה המוזכרת בפוסקים (והי' נהוג כמעט בכל תפוצות ישראל ל' הד"ח) להצריך שני שובי"ם עומדים זה ע"ג זה רואים ומשגיחים שהוכשר כדת וכהלכה מתחלתו ועד סופו (עיין תקנת רע"א בסוף הקונטרס), עם כל המסתעף להלכה ולמעשה.

לאחר מכן הדפיס ספר "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה" שם יש פרק שלם בענין 2 שוחטים, והביא שם 27 פוסקים לפיהם חייבים שיהיו 2 שוחטים בכל שחיטה.

לאחר מכן מישוהו טילפן להרב ביק (וזאת לאחר שרבינו שלח לו את הספר בדואר) ושאל אותו בענין, הוא השיב לו את אותו דבר, ואז אותו אברך שצלצל אמר לו הלא כתוב בספר כך וכך? וע"ז הוא השיב כי זה אינו "תורת משה", האברך צעק עליו, מה הפירוש אתה מזלזל בכל הגדולים מן הדורות עברו? ומונה לו את כל שמות הגדולים? והרב ביק זרק את הטלפון... הוא לא רצה בשום אופן להודות על האמת.

ואכן לאחר מכן אכן הנהיגו בכמה מקומות להעמיד שני שוחטים בכל מקום והרבה יהודים יראים הלכו בעצמם לבדוק את השחיטה, הוא לימד אז הרבה רבנים איך לבדוק סכינים ואכן תפסו הרבה שוחטים עם סכינים לא טובים.

פרק לב

רב מארץ ישראל זועק כי השחיטה בארה"ב אינה שחיטה כלל!

בשנת תשמ"ה היה רבינו אצל רופא בערב שבת, ורבנו נפגש שם עם מנקר מומחה, בשם הר"ר ראובן פערלאוויטש נ"י, תלמיד מוסמך של הגאון רבי משה פיינשטיין שליט"א (זצ"ל), הוא היה מתפלל אצל רבינו הרבה פעמים, האברך הינו תלמיד חכם, יהודי חרד, ואינו יודע משום חכמות.

לפני שנים, כשרבינו עדיין לא ידע מעניני המכשולות בניקור, הוא אמר כי הוא יכול להעיד, שהוא לא מצא בארה"ב מישהו היוודע ניקור כראוי, כל העבודה של המנקרים בארה"ב הוא רק לחתוך את הבשר ולא מנקרים את החללב, הענין לא כל כך הפריע לרבינו מאחר והוא ידע שכל השחיטה הינה טריפה, ואין מתקנים את השחיטה, וממילא לא יעזור דבר גם אם ינקרו כראוי!

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המקובל האלקי רבי יהודה פתיה זצ"ל

מתולדותיו הנהגותיו ודבריו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עדות ה' נאמנה

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

המשך בעלון הבא

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

המקבל האלקי

רבי יהודה פתייה

זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא

מתולדותיו הנהגותיו ודבריו

נכחו באספה מר שאול פתייה, מר מרדכי מנצור ומר מרדכי שוחט ומר נסים עודה - מצד חברת "חסדי דוד".
ואחרי ויכוחים ממושכים בנוגע לשיתוף פעולה עם הוועד, השתדל הוועד לסלק סוף כל סוף את אי-ההבנה שהייתה בין שני הצדדים, ובעיקר בזה שהחברא נרשמה אצל מושל המחוז באופן נפרד מבלי ידיעת הוועד.
ואולם הואיל ולבסוף לא הסכימו חברי החברה להצעת הוועד, שהחברה תהיה תחת השגחת הוועד, בהתאם להחלטת הוועד באספתו מיום כ"ז בטבת תש"א בזמן שייסד את החברה הזאת, לכן הוחלט לשלוח משלחת מטעם הוועד אצל ח"ר יאודה פתייה - נשיא החברה.

פעילות בנושא אירוסין

מכתב שכתב רבי יהודה מבגדד לרב יצחק נסים שיפעל לבטל את עניין התקופה הארוכה מהאירוסין ועד הנישואין, כאשר עקב התקופה הארוכה - הבחורים לוקחים את הכסף ונעלמים. הפעילות בנושא לא הצליחה למגר את התופעה.

לברך את החולה - כדרכו

כותב רבי יהודה:
בתורה

"וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם" (שמיני).
מכאן מוכח שראוי להמברך את חברו להניח את ידו על ראש המתברך, שהרי לא הספיק לאהרן קדוש ה' לברך את ישראל בלא נשיאות כפים למעלה מעל ראשי העם. רק מפני שהיו קהל גדול, לא היה אפשר להניח ידו על כל אחד ואחד מהם.
וכן מצינו ביעקב אבינו ע"ה, כשבירך את מנשה ואפרים, הוצרך "לשכל" את ידיו, ולא בירך אותם בהיותם רחוקים ממנו (בראשית מ"ח ד').

וגדולה מזו מצינו, שנאמר בכביכול עצמו (בהקב"ה) "אבוא אליך וברכתך" (שמות כ' כ"א), ולא היה די במה שיברך אותו ממכון שבתו. כי בזה יהיה מקום מוכן לחול הברכה ולפעול פעולתה כראוי, ולא תהיה ברכה לבטלה.

בנביאים

וכן ראוי לעשות לאדם החולה, להניח את ידו על מקום החולי, ושם יתפלל על החולה. שהרי מצינו שהקפיד נעמן על שלא הניח אלישע ידיו עליו, כמו שכתוב: "ויקצוף נעמן וילך, ויאמר הנה אמרתי אולי יצא יצוא ועמד וקרא בשם ה' אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצורע" (מלכים ב' ה' י"א).

גם מזה מבואר שזה היה מנהג קדום נודע לכל אדם, להניח המתפלל את ידו על מקום החולי, ומניפה גם על הצדדים של מקום החולי בעת שמתפלל, ולכן קצף נעמן והלך.

ומה שלא עשה אלישע כן, לפי שהיה נעמן מצורע שהוא טמא, ולא רצה אלישע ליגע בו פן תסתלק ממנו השכינה.

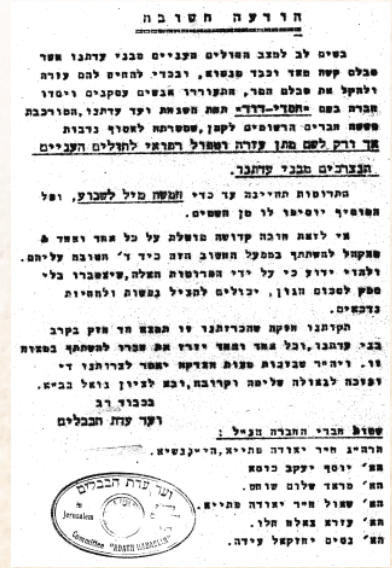
המשך בעלון הבא

אצל רבי שלמאן היה הדבר מבצע מדוקדק. הוא קבע מראש שעה ראויה וכשרה מחצות הלילה ועד צוהרי היום, אחר נטל ק"ס פרוטות כסף טהור אשר שימשו את רבי יהודה ונרכשו בתמורה מלאה מאשת רבו. על מטבעות מקודשות אלו שמר כבבת עינו.
רבי שלמאן ערך את המטבעות על השולחן וחילקן למספרים שונים. אחר החל בכוונות מהספר "אמת ליעקב" ומסידור הרש"ש וצירף את המטבעות לצירופים שונים, כשכולו אפוף אימה ויראה. משסיים את מלאכת הצירופים, נשא תפילה לשלום האדם כאילו היה זה קרובו.
אשת רבי שלמאן מספרת: "בסיום הפדיון היה אומר לי אם הצליח הפדיון והחולה יקום מחוליו".

כוס של ברכה

בכל השנה, כאשר מזמנים לפני ברכת המזון, ומצווה לזמן על כוס יין.
כבר האריכו רבותינו בתועלת הרוחנית העצומה למי שמברך על הכוס, שזוכה לתקן את פגם הברית וגם להעלות את השכינה לרום המעלות, ומתברכת על ידיו, וזוכה שנשמתו תאיר באור התורה.
הרב בן ציון מוצפי מציין בשם אביו רבי שלמאן מוצפי, ששמע מהגאון רבי יוסף חיים ומרבי יהודה כי מעלת המזמן על הכוס גדולה יותר ממעלת מי שעולה אלף עליות "שישי" לספר תורה בשבת קודש.

נשיא ועד עדת הבבלים

נשיא חברת "חסדי דוד"

מתוך סיכום אסיפת ועד עדת הבבלים:
ביום ראשון כ"ז תמוז תש"ב 12.7.42 התקיימה אסיפת הוועד במשרד הוועד בנוכחות החברים הח"מ, והוחלט כדלקמן: (בסעיף א')

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים
תשובה לרבנים

יד | פרק 1 תשובה לרבנים

כמה מעולה מעלת התשובה אמש היה זה מובדל מה' אלהי ישראל שנאמר עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם צועק ואינו נענה שנאמר כי תרבו תפלה וגו' ועושה מצות וטורפין אותן בפניו שנאמר מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי מי גם בכם ויסגר דלתים וגו' והיום הוא מודבק בשכינה שנאמר ואתם הדבקים בה' אלהיכם צועק ונענה מיד שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה ועושה מצות ומקבלין אותן בנחת ושמחה שנאמר כי כבר רצה האלהים את מעשיך ולא עוד אלא שמתאווים להם שנאמר וערבה לה' מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות, עכ"ל הרמב"ם ז"ל.

וזה היה הסיפור עם יכינה המלך בן יהויקים ... משום גודל החטאים שחטא יכינה אמר ה' שלא יהיה חותם. ככתוב בירמיה': 'מי אני נאם ה', כי אם יהיה פניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני, כי משם אתקנך'. וכן אמר ה' שיהיה עירי ולא יהיה לו זרע, ככתוב עליו: 'כה אמר ה', כתבו את האיש הזה עירי, גבר לא יצלח בימיו, כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד, ומשל עוד ביהודה'. והגלה נבוכדנצר את יכינה לבבל ושם אותו בבית האסורים והיה שם יותר משלשים שנה, ובבית האסורים חזר יכינה בתשובה. ואז ה' עשה 'התרת שבועה' אצל בית דין של מעלה על מה שאמר לעיל בירמיה'. ואחר כך נולד ליכינה בנו 'אסיר' ונקרא בן משום שנולד בבית האסורים, ולאסיר נולד בן 'שאלתיאל' ונקרא כך כי ממנו נשתל מלכות בית דוד ומלך המשיח, ונולד לו בן 'פדיה', ולפדיה נולד בן זרובבל, ועליו אמר ה' כאן 'ושמתוך כחותם', ומזרעו יהיה מלך המשיח'. ללמדך גודל כח התשובה שאפילו על רשע כמו שהיה יכינה

ד. כ"ב כ"ה.
ה. שם פסוק ל'.

1. ברמב"ם (הלכות יסודי התורה י ד): דברי הפרענות שהנביא אומר כגון שיאמר פלוני ימות או שנה פלונית רעב או מלחמה וכיוצא בדברים אלו אם לא עמדו דבריו אין בזה הכחשה לנבואתו. ואין אומרים הנה דבר ולא בא. שהקב"ה 'ארך אפים ורב חסד ורחם על הרעה' ואפשר שעשו תשובה ונסלח להם כאנשי נינוה. או שתלה להם כחזקיה. אבל אם הבטיח על טובה ואמר שיהיה כך וכך ולא באה הטובה שאמר בידוע שהוא נביא שקר. שכל דבר טובה שישגור האל אפילו על תנאי אינו חוזר. ע"כ.

2. וכן להלן בירמיה (כג ה-ח) כתוב: הנה ימים באים נאם ה', והקמתי לדוד צמח צדיק, ומלך מלך והשכיל, ועשה משפט וצדקה בארץ: בימי תנשע יהודה, וישקאל ישכון לבטח, וזה שמו אשר יקראו ה', צדקנו: לכן הנה ימים באים נאם ה', ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם, וישבו על אדמתם.

וכן (שם ג): הנה ימים באים נאם ה' והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

עדות ה' נאמנה בהמשכים

טז עדות ה' נאמנה

סוד נפלא על הפסוק "מבלתי יכולת ה' להביא את העם הזה אל הארץ", גבר השוחט סמא"ל וישחטם סמא"ל במדבר

אם כן, ראה גם ראה בנזק הגורם הפוגם בענין השחיטה, וישמעו השוחטים והבודקים ויחרדו ויאחו להם אימה ופחד ויקנו ענוה ויראת ה'. באופן שהחוטאים גורמים לתת כח לכוחות הטומאה המנגדות לשכינה.

וזהו דקאמר משה להקב"ה בפרשת שלח לך, על פסוק מבלתי יכולת וגו' אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר ה' ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ועון, סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ונקדים לדקדק לבא לענין: מהו הנקט לשון שחיטה, וישחטם במדבר ולא קאמר וימיתם? ועוד מה מלת ועתה?.

גם להבין אומרו: כאשר דברת לאמר? ורש"י ז"ל פירש: שהדבור הוא, שה' ארך אפים לצדיקים ולרשעים.

גם להבין אומרו ה' ארך אפים? אמנם בהיות שכשישראל חוטאים מתגבר סמא"ל הרשע השוחט בסכין פגום כנודע, והמתים על ידו נקראים נבלה, כאמרם ז"ל בזוהר. לזה אמר משה רבינו עליו השלום, שהקדוש ברוך הוא מוכרח למחול להם, משום שיאמרו יושב הארץ, מבלתי יכולת ה' להביא את העם הזה אל הארץ, גבר סמא"ל וישחטם סמא"ל במדבר, ובפרט היות המדבר מקום שליטת החיצונים שימצאו מקום לסייע לדבורם: מבלתי יכולת ה' חס ושלום, שהרי כשנכנסו במדבר גבר סמא"ל וישחטם כמנהגו, ואומנתו לשחוט הבריות. ועתה יגדל נא כח ה', אין ועתה אלא תשובה, כאמרם ז"ל (בראשית רבה פרק כ"א) כלומר, על ידי תשובה שעשו ישראל, שכבר נתחרטו ממה שעשו, יגדל נא כח ה'. ואל תשיבני ריקם רבון העולמים, מהתעניות וסיגופים שעשו לקבל, משום שאתה דברת לאמר - כבר דברת לי שהתשובה היא בדברים שנאמר קחו עמכם דברים ושוכו אל ה', כי הכל גילה הקב"ה למשה כנודע וזהו כאשר דברת לאמר.

ויכולים לומר שגם כוון לומר בזה, כאשר דברת לי שהתשובה בדברים, אף שעתידי נביא אחר לאמר אותה, מכל מקום גלית לי גם כן שהתשובה בדברים אלו שייכות

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

אני לא הבנתי דבר מכל אשר אמר. לפיכך גזרתי עליו שישוב למקומו וחזר למקום הרגל להיות מוצנע שם, בצד ימין מקום בו היה לו להיות. בינתיים התאוששה האשה וספרה כי בפעמים הקודמות שבהן היתה נופלת לא שמעה דבר. רק בפעם הזו שמעה קול מדבר מתוך גופה ואומר: "מדוע מפציר בי כבודו שאדבר, ואני לא יכול כי במקום צר אני". לאחר שציויתי עליו לשים עצמו במקום שבו יוכל לדבר עמי, קם ועלה לגרונה ואז שאלתיו מי הוא. "אני אברה שניאור די קורוניאל" – אמר הרוח והוסיף – "חנקתי את עצמי מכיון שיום חופתי היה קרב ובא ובידי לא היו הוצאות החופה ומחמת בושה בחרתי במוות אף על פי שידעתי כי גדול יהיה עונשי. הנה ידוע למעלת כבוד תורתו כי אני אני הייתי בעל תשובה ומספר שנים לפני מותי הייתי בלבוש שק ואפר והתעניתי רבות, ולפני שחנקתי את עצמי צמתי שלושה ימים ושלושה לילות ונתתי צדקה והתודיתי על חטאי בתקוה שיועילו לי כל אלה להנצל מעונש אך לא הועיל לי דבר. להיפך רבה מכתי ועוד מכריזים לפני: כיצד אבדת ברגע אחד כל מה שטרחת עליו. כיצד היו לריק כל התעניות שעשית למרק עוונותיך, והנה היית כבר מושלם ורצוי לפני המקום והחלוקא הנעשית מתשובה כבר היתה מושלמת ועכשיו קלקלת הכל, ובכל עת מעבירים אותי ליד קברי ואני רואה תלוי באויר בדמות לבוש כתוב עליו תשובה והוא מגוון הענן החושך". דברו כל זאת בכך הרוח בכי גדול. לשאלתי מדוע הוא בוכה השיב: "בוכה אני מרוב צער על מה שעשיתי לעצמי וגם בגלל שכלתי נשאה לאחר והשומרים עלי אומרים שאם לא הייתי עושה המעשה הרע הזה הייתי מגיע אל המנוחה ואל הנחלה, והנה הולד הזה שנולד למי שנשא את כלתי לאשה ימות בעוד זמן מה" וכך אכן היה.

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

ואתם המפיצים, שכרכם הרבה מאד, ומעלה עליכם שכר הרבה כאילו עשיתם, ועליכם תבוא ברכת טוב.

בברכת התורה, בכבוד ויקר.

רחמים בן-עמארה,

לשעבר סגן ראב"ד ארבי בקובלנקה.

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

אז נדברו יראי השם (בהמשכים)

✽ אז נדברו יראי ה' ✽

נח

הרצוף כאן אתן את זה לאנשים לתרגם בלשון הקודש שכל אחד יבין מה שמדברים 70 רבנים גדולי ישראל, ולא נותנים לדבר למי שרוצה להגיד האמת ומשתיקים אותו, ומספרים שם שכל הגלאט זה בכלל לא גלאט, וכמו ששיקרנו על כל האנשים משך עשרות שנים, כמו כן נעשה את זה גם בניקור, והרב המכשיר השותף שלו אומר אני לא נותן לעשות סטטמנט כזה, ונלחמו אחד עם השני כמו שכתוב "וחד בחד כי סביך" שומו שמים על זאת, ונלחמנו על זה בכל הכוחות וכמעט שהרגו אותי כמה פעמים, וכתבתי על זה ספר בצאתו בשלום, איך שניצלתי והניסים שהיו לי אז, אבל זה גם באידיש. ומה אפשר לעשות שלדאבוננו האנשים האלו רוב ימיהם או כל ימיהם נתפטמו באיסורי נבילות וטריפות חלב ודם כמו שכתב החפץ חיים בספרו נדחי ישראל, שהוצאתי לאור לפני לערך 50 שנה, וגם אני באמצע לגמור הספר דבר בעתו מהחפץ חיים ז"ע, על הכשרות, ואולי אשלח את זה עם המכתב הזה.

ע"כ באתי בשורות אלו למען הצלת נפשות אחינו בני ישראל מארץ הקודש אשר נאנקים ואין רוצים להתגעל בנבילות וטריפות חלב ודם, ולמען קדושת ארצינו הקדושה, לתקן כל הדברים הנ"ל בכל רחבי ארץ הקודש. והנני לברך בזה את כ"ק, שיזכה עוד לרבות בשנים, להמשיך את פעליו החשובים להגדיל תורה ולהאדירה באושר ועושר מנוחה ושמחה ונחת בבריות גופא ונהורא מעליא וכל טוב ברוחניות וגשמיות מעתה ועד עולם באריכות ימים ושנים טובים בעזרת ה' אמן סלה, וחפץ ה' בידו יצליח. וכדאי מצוה זו שיקרב ביאת משיחינו כמו שכתוב בספר ברית מטה משה שאם לא היו אוכלים נבילות וטריפות משיח היה מגיע מזמן, עכ"ל כ"ק אדמו"ר שליט"א במכתב להצדיק הקדוש רבי אמנון יצחק שליט"א [ומאריך עוד בזה - כמו שמופיע באתר הזוהר].

עד כאן מה שנוגע לעניינינו, שאני הקטן רוצה להעיר הערותי, וזה החלי בס"ד:

בפרשה הזאת אנחנו רואים איך שהמרגלים דברו לשון הרע על ארץ ישראל, ומכל השבעים זקנים לא היה רק יהושע וכלב שאמרו טובה הארץ מאוד מאוד וכל הצדיקים

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תתרגמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתתפיים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי

ספרים ופולונים בְּחָנָם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm